

derved hjælpe vore Arbejdere, og det kunne vi her gøre, uden at Staten skal betale en eneste Øre for det. Naar Arbejderne skulle hjælpes, er man ellers saa bange for, at det skal komme til at koste Statskassen noget. Her kunne vi faa det, uden at det kommer til at koste Statskassen noget. Jeg vil derfor haabe, at man vedtager det foreliggende Forslag. Jeg maa naturligvis beundre den Gelassenhed, hvormed Landbrugets Repræsentanter her i Tinget have forstaaet at faa sig et lille Ben at gnave ved samme Lejlighed. Jeg skal se bort fra dette og vil indrømme, at den Told, der ligger paa forskellige Fodermidler, kan være trykkende for Landbruget, og jeg skal ikke have det mindste imod at tage ogsaa denne Plet bort fra vor Toldlov. Jeg vil kun haabe, det maa lykkes at føre Ændringen igennem til Gavn og Glæde for den Industri, der bedst kan staa sig og sikkert har de bedste Udsigter til at begaa sig her i Landet, og derigennem at tage en Plet bort fra vor Toldlov. Naar vi saa samtidig kunne hjælpe Landbruget, skal jeg selvfølgelig ikke have noget derimod.

Første Viceformand (Krabbe): Da det vilde være ønskeligt endnu i Dag at faa behandlet den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, tillader jeg mig at henstille til de ærede Talere i denne Sag, om de maaske kunde tage noget Hensyn hertil.

Hammerich: Jeg skal fatte mig ganske kort. Over for den ærede Ordfører vil jeg sige, at da jeg nu har hørt, i hvilken Sammenhæng han omtalte mine Udtalelser til Forslagsstilleren, kan jeg oplyse, at jeg tænkte ikke paa ham, men paa Forslagsstilleren af et Forslag, der var fremme i 1899, nemlig det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Naar den ærede Ordfører derhos beklager sig over, at det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) og jeg fastholde vor Modstand mod at borttage Tolden paa Melassefoder, saa synes jeg, at vi have mere Grund til at beklage os. Der er jo ikke Tvivl om, at det vil være en ganske forsvindende Støtte for det øvrige Landbrug, der ydes det ved at fritage Melassefoder for Told, derimod vil det være en ganske betydelig Ulempe og Udgift for de Landmænd, der ere inde paa Sukkerdyrkning, og noget, der i dette Øjeblik kan føre til, at de gaa yderligere bort fra denne gavnlige Kultur, fordi den netop i Øjeblikket er ganske særlig vanskeligt stillet. Hvis det var om nogle Aar, hvor vi for Sukkermarkedet

kunne vente mere normale Forhold, vilde jeg bedre kunne finde dette Skridt forsvareligt. Men at man nu forlanger det, og forlanger det som Betingelse for at gaa til en Ændring af et Forhold, hvor man er paa det rene med, at man blot bringer paa Benene Forhold, der nu staa paa Hovedet — det var netop saadan, den ærede Ordfører udtrykte sig —, det finder jeg saa ubilligt og uretfærdigt, saa jeg maa fastholde min Opposition mod Ændringsforslaget Nr. 4.

Ole Olsen: Jeg skal meget fraraade, at vi gaa til Nedsættelse af Tolden paa Melassefoder, saa meget mere som det viser sig, at det er saa ubetydelig lidt Melasse, der indføres. Den Melasse, der sælges her i Landet, er produceret her i Landet. Det viser sig nemlig, at Tolden kun har udgjort 4,000 Kr. aarlig, og det er endvidere oplyst, at i 1898 androg Melassefoderet 25 Mill. Pund, men det er nu gaaet op til 30 Mill. Pund. Melassen har derfor meget stor Betydning for Sukkerroedyrkerne ikke alene paa Lolland, men ogsaa andre Steder, hvor der dyrkes Sukkerroer. Jeg vil derfor meget fraraade, at vi gaa til en saadan Toldnedsættelse, og jeg vil som Følge deraf stemme mod Forslaget.

Ordføreren (Ingvar Jensen): Jeg vil sige til det ærede Medlem, som sidst talte, at vi jo ikke gaa til en Toldforhøjelse, men netop gaa til at fjerne Tolden. (Ole Olsen: Ja vel!) Altsaa, det ærede Medlems Udtalelse beror paa en Fejltagelse fra hans Side. Men jeg forstaaer ham alligevel saaledes, at han nødig vil have, at vi skulle gaa bort fra Tolden. Som jeg sagde før, forstaaer jeg saa godt de Herrers Standpunkt, men dette kan ikke faa Flertallet til at fravige sit Standpunkt. Hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) anførte om, at det vilde betyde saa lidt for Forbrugerne, men saa uhyre meget for Producenterne, saa er det jo et Argument, som kan anvendes alle Vegne paa enhver Virksomhed her i Landet, som har Beskyttelse; man kan altid sige: Naar Produktionen bliver spredt over hele Landet, bliver den Byrde, som paalægges den enkelte, saa forsvindende lille, og det vil have langt større Betydning for Producenten, at han faar den Gevinst, han vil faa. Men saa kan der overhovedet ikke tales om Reformen paa Toldlovens Omraade. Der er nemlig det at sige, at man vinder lidt for Kon-